

hier kan volstaan met een waarderend woord voor de toewijding waarmee de aftredende leden hun bijdrage aan het bestuurswerk hebben geleverd.

Ook in de samenstelling van het college van decanen traden enige wijzigingen op. Ik meen hier te mogen volstaan met voor nadere gegevens daarover te verwijzen naar het nieuwe jaarboek.

Als hoogleraar en lector verlieten onze dienst de heren:
prof. mr. J. K. Franx, die tegelijkertijd benoemd werd tot buitengewoon hoogleraar, dr. O. Reichmann en dr. J. v. d. Meer.

Met (vervroegd) emeritaat vertrokken de heren:
prof. dr. L. Algera, prof. L. van Kampen, prof. dr. G. A. Lindeboom, prof. dr. J. Roelink en prof. dr. K. H. Voous.

Als nieuwe hoogleraren en lectoren werden benoemd:
prof. mr. P. de Haan, dr. H. van Kessel, prof. mr. J. Remmelink, dr. L. B. van Rooijen, mevrouw dr. H. A. Sutherland, dr. G. J. M. Hoogwinkel, prof. dr. P. J. I. M. de Waart, prof. L. C. van Zutphen, dr. G. B. Snow, dr. C. Versluys, prof. dr. J. Oosterhoff, prof. dr. R. H. Rozendal, dr. J. C. Koetsier, prof. dr. D. M. MacLaren, prof. dr. P. Nijkamp, dr. I. de Waal, prof. dr. L. Bak, dr. J. J. Ramondt.

„Knelpunten”.

Op de derde dinsdag van september vorig jaar hebben minister Van Kemenade en staatssecretaris Klein de universitaire wereld verrast met een voorlopig financieel schema voor het wetenschappelijk onderwijs, de zogenaamde meerjarencijfers. Sinds tijdens het ministerschap van de heer De Brauw in 1971 een streep gehaald werd door het toen al jaren functionerende financiële schema was het de eerste keer dat voor de universiteiten een concrete blik op de toekomst werd geworpen. Maar het totaalbeeld viel niet mee want de meerjarencijfers betekenden een streep door de rekening van degenen die nog verwachtten dat de groei van de geldstroom zou terugkeren; de grenzen in de groei van de middelen werden duidelijk gemarkeerd. In november vorig jaar hebben universiteitsraad en college van bestuur – overigens niet zonder moeite – deze beperking in de groei als uitgangspunt voor het toekomstig beleid aanvaard. We mogen dit zien als een bijdrage in het zo langzamerhand algemeen nood-